

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**In Canonem Sacrificii Missae, Vti & reliquas eiusdem
Partes Brevis Ac Lvcvlenta, & ad pietatem vtilis Expositio**

Veken, Frans van der

Coloniae, 1644

§ 1. Quem ob finem institutum Offertorium

urn:nbn:de:hbz:466:1-9878

stitutæ : cùm iam tamen non solum oblatione populari communiore, sed etiam principaliore existant, haud videtur dubitandum, quin saltem moderni vocabuli vsus eas potius spectet. Idem magis declarabunt sequentes Paragraphi.

§. I.

*Quem ob finem institutum Offer-
torium?*

DVplicem finem reperio : vnum imitationem veteris legis, in qua victimæ, priusquam immolarentur, multis cæremonijs dedicari solebant; alterum magisq; præcipuum imitationem Saluatoris nostri **I E S V** Christi. Cùm enim tota Missa, communi consensu fidelium, viua quædam representatio tam vitæ quam mortis Christi existat, non decebat illam partem prætermitti, qua se, etiam ante passionem, Patri suo æterno in hostiam obtulit:

tulit : & quidem frequentissimè, aut potius semper, continuando oblationem sui, quam iam inde à primo suæ conceptionis momento incepit. Teste enim Apostolo *a*, ingrediens mundum ita Patrem allocutus est : *Hostiam & oblationem noluisti, corpus autem aptasti mihi : holocausta pro peccato non tibi placuerunt : Tunc dixi : ecce venio : in capite libri scriptum est de me : ut faciam, Deus, voluntatem tuam.* Ac si diceret : quia video insufficientiam antiquorum sacrificiorum ad Te dignè colendum, & pro peccatis placandum; scio verò me vtrumque præstare posse sacrificio corporis mei, quod eum in finem ex tua voluntate assumpsi : ecce me paratissimum, tam ad illud, quàm ad cætera omnia, quæ Lex & Prophetæ de me prædixerunt. Neque erat ratio, cur ab actu tam heroico unquam desisteret : sciebat namque eum Patri gratissimum esse, adeo vt Apostolus *b*

a Heb. 11. b Ibid.

nostram illi redemptionem ac iustificationem speciatim adscribens, in ea nos voluntate sanctificatos affirmet: nulla quoque necessitas ad eundem subinde intermittendum cogebat, quippe qui non à sensibus & phantasmatis, sed sola scientia per se infusa dependeret, ideoq; pari facilitate in somno atque in vigilia exerceri posset.

Sacerdos itaque hanc Missæ partem aggressurus, illud perfectissimæ oblationis exemplar sibi ante oculos ponat, idque quò melius imiteretur, cæterosq; etiam religionis actus, qui ferè perpetui in sanctissimo hoc Officio occurrunt, maiori fructu obeat, operæpretium erit generalem illorum praxim præmittere.

§. II.

Quæ praxis servanda in oblatione alijsq; actibus religiosis?

Quod sapienter dixit D. Augustinus